

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Dominca XVI. Post Trinitat. Evangelivm Lvcae VII. CAp.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

D O M I N I C A L I A.

Non igitur preſi uanis ita dicite curis:

Vnde cibus nobis, undeq; uestis erit?

Talia sollicito conquirunt pectore gentes,

A nobis pietas quod iubet esse procul.

Non illæ nouere Deum, nec credere possunt,

Ipsius æterna se bonitate regi.

At uos præsidium celestiq; numen habetis,

Quod uos non unquam deseruisse potest.

Et pater omnipotens, mihi credite, singula nouit,

Qualibus indigeant corpora uestra bonis.

Propterea primum caelestia querite Regna,

Et reliquæ uobis adijcientur opes.

Non aliquæ uobis faciat lux crastina curas,

Sufficiet curam nam sibi quæq; dies.

DOMINICA XVI. POST TRINITAT.

EVANGELIUM LVCAE VII. CAP.

ARGVMENTVM.

Dum uiduæ natum reuocat de funere Christus,

Se Dominum uitæ, mortis & esse probat.

Accidit ut Christus Naimæ succederet urbi
Discipulis cinctus multis, turbaq; frequēti.

Iamq; propinquabant portis, cum filius ecce

Mortuus effertur, uiduæ spes unica matris:

Quam lachrymis udam plenamq; doloris acerbi

K 2 Multa

EVANGELIA

Multa sequabatur præmisso funere plebes.
 Christus, ut aspexit mulierem, protinus illi
 Condoluit uocemq; leuans: iam desine, dixit,
 Humectare genas lachrymis, feretroq; propinquas
 Sarcophagum dextra tetigit, steteruntq; ferentes
 Surge tibi dico iuuenis, clamauit Iesus.
 Mortuus extemplo se sponte erexit in altum
 Ad uocem Domini surgens, coepitq; profari,
 Quem placidus uitæ redeuntem ad munera Christi
 Tradidit exanimi propter noua gaudia matris.
 Talia spectantum magno perculsa timore
 Pectora, laudabantq; Deum sic uoce sonantes:
 Surrexit magnus nostra de gente Propheta,
 Et populum Deus ipse suum respexit ab alto.
 Atq; hic dispersus Iudæa per oppida sermo,
 Vicinas cursu celeri transiit in oras.

EIVSDEM

DOMINICALIA,

EIVSDEM EVANGELII

Versio Elegiaca.

ARGVMENTVM.

Non morimur casu, nec casu uiuimus ipsi,
Et Domino curæ mortis in ore sumus.
Vt uiduæ natum Christus reuocauit ab Orco,
Corpora sic olim uiuere nostra dabit.

Ingrediebatur Galileam Christus in urbem,
Quæ fuerat prisco nomine dicta Naim.
Discipuli multi Dominum comitantur euntem
Atq; ingens populi turba sequentis erat.
Et iam contigerant portas, cum flebile planctu
Non sine lugubri funus ab urbe uenit.
Filius ille suæ fuerat spes unica matris,
Quæ uidua dudum uixerat orba domo.
Nunc etiam natum mors heu crudelis ademit,
Iam nihil ulterius, quo recreetur, habet.
Ipsa sequebatur gemebunda uoce feretrum,
Maternas tingens imbre cadente genas.
Ah quoties ruit exanimis per strata uiarum,
Et manibus comitum uix releuata fuit.
Illam turba frequens sequitur de ciuibus urbis,
Vicine casu tristis & ipsa suæ.

K 3 Indo

EVANGELIA

Hec ubi caelesti natus patre uidit Iesus,
 Indoluit matris protinus ille uicem.
 Adq; recusantem uultu conuersus amico:
 Siste tuos gemitus mox age mater, ait.
 Vix leuat illa oculos lachrymarum fonte grauatol,
 Attonitoq; herens aspicit ore uirum.
 Utq; ad se redijt paulatim animumq; resumpsit,
 Pectore spem tacito coepit habere bonam,
 Quamlibet ignorat, quid sit sperare futurum,
 Ominat euentum mens tamen agra bonum.
 Protinus accessit Dominus tetigitq; feretrum,
 Et qui portabant sistere iussit iter.
 Nec mora diuino linguam sermone resoluens:
 Surge mihi iuuenis mortue uiuus, ait.
 Mortuus extemplò superas se erexit in aurat,
 Ad uocem surgens mira q; iussa Dei.
 Utq; resedit habens uitam coepitq; profari,
 Mox illum matri reddidit ipse suæ:
 Atq; ait: en natum mulier, quem tristia fata
 Abstulerant, nostro munere rursus habe.
 Grata Dei nato fac sis, de numine cuius
 Præstita uenerunt hæc benefacta tibi.
 Protinus inuasit mentes timor ista uidentum,
 Talibus occipiunt glorificare Deum:

Maxi

DOMINICALIA.

Maximus in nostra surrexit gente Propheta,

Et dominus plebem uisitat ipse suam.

Exijt hic omnes Iudee rumor in oras,

Famaq; uicinas transijt usq; plagas.

DOMINICA XVII. POST TRINITAT.

EVANGELIUM LUCAE XIII. CAP.

ARGUMENTVM.

Hydropicum Christus uerbo per Sabbata curat,

Et probat extracto talia facta boue.

Sabbata lux aderat, cum fortè subiuit Iesus
De grege cuiusdam Phariseo principis ades,
Scilicet ad mensæ conuiuia lauta uocatus.
Iamq; recumbebant mensa, studioq; maligno
Seruabant omnes, quid nam loqueretur Iesus.
Protinus ad mensam gemebundus constitit æger,
Cui distentus erat suffusa uenter ab unda,
Sanari cupiens Domini uirtute potentis,

K 4 Hunc